

села да се грижатъ за нѣя. А случи се на оно-
ва врѣме на мѣсець Септемрий да стани затъм-
нение на мѣсечината (споредъ Астрономическата
таблица на Патавия), въ началото на голѣмитѣ
праздници на Атинейцитѣ наречени Елевсински.
И около единадесетий часъ прѣзъ нощъта отъ
затъмнението, двѣтѣ противоположни войски дой-
доха тъй щото можеха да се видятъ, а Дарий
въоруженъ бодърствувахе и бдѣше войската си
като обикаляше редоветѣ ѳ съ свѣтило; а пакъ
Александръ, като Македонцитѣ се успокояваха,
стоеше прѣдъ скинията съ прѣдвѣщательтъ Ари-
стандръ, който священнодѣйствиувахе нѣкой извън-
редни служби, и жертвувахе на богътъ Фово. 1)
А по старитѣ и по опитнитѣ отъ приятелитѣ на
Александра, а особно Парменионъ, по причина
че всичкото поле между Нифата и Гордиескитѣ
гори 2 се виждаше че бѣше освѣтлено отъ огнища-
та на враговетѣ, а дохождаше и единъ неразби-
раемъ и жалостенъ гласъ, смущение още и викъ
отъ войската на Дария, както отъ едно море за
то всичкитѣ Македонци се чудеха и говореха по
между си, че какво мъчно прѣдприятие щѣло да

1). Нѣкой списатели писали сж за тойзи богъ Фиво.
Но Фово обожаваше се особно отъ Лакедемонцитѣ и Корин-
тианитѣ, а послѣ и отъ Римлянитѣ.

2). И двѣтѣ сж гори, които се намиратъ между Месо-
потамия и Армения. Урдискитѣ бѣха въ страната на Гордие-
скитѣ жители, Кардухитѣ на Ксенофонда, сегашнитѣ Кюрджи
(зебецитѣ) а мѣстото се нарича Кюрдистанъ.